

2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy jest to zgodne z ogólnymi zasadami dotyczącymi prawa do odliczenia VAT ustanowionymi w dyrektywie 2006/112/WE, gdy takie ustawodawstwo przewiduje, że podatnik VAT ma prawo do odliczenia naliczonego VAT i/lub VAT od przywozu w odniesieniu do nabytych towarów i/lub świadczonych usług przed datą zarejestrowania jako podatnik VAT, tylko wtedy gdy towary te będą wykorzystane w ramach opodatkowanej działalności tego podatnika VAT, co oznacza, że nie może odliczyć naliczonego VAT i/lub VAT od przywozu w odniesieniu do nabytych towarów i/lub świadczonych usług przed datą zarejestrowania jako podatnik VAT jeżeli towary te zostały wcześniej wykorzystane w ramach tej działalności?

2) Czy wykładni art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/23/WE należy dokonywać w ten sposób, że nieprzedłużenie umów o pracę na czas określony z pracownikami tymczasowymi z powodu przejścia działalności, do wykonywania której byli przydzieleni, narusza zakaz ustanowiony w tym przepisie, w związku z czym należy uznać, że ci pracownicy tymczasowi w dniu przejścia nadal pozostawali w dyspozycji pracodawcy użytkownika?

3) Czy wykładni art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/23/WE, ewentualnie w zw. z art. 2 ust. lit. c), należy dokonywać w ten sposób, że nakłada na przejmującego obowiązek utrzymania stosunku pracy z pracownikami tymczasowymi, którzy byli przydzieleni do wykonywania działalności będącej przedmiotem przejścia lub których w dniu przejścia należy uważać za nadal pozostających w dyspozycji pracodawcy użytkownika?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour du travail de Bruxelles (Belgia) w dniu 30 września 2009 r. — Jhonny Briot przeciwko Randstad Interim, Sodexho SA, Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-386/09)

(2009/C 312/29)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour du travail de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jhonny Briot

Strona pozwana: Randstad Interim, Sodexho SA, Rada Unii Europejskiej

Pytania prejudycjalne

1) Jeżeli w ramach przejścia przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 1 ust. 1 dyrektywy 2001/0023⁽¹⁾ okazuje się, że jednostka przejęta, tj. stołówka pracownicza instytucji wspólnotowej, korzystała ze znaczącej liczby pracowników tymczasowych na podstawie umów ramowych zawartych z różnymi agencjami pracy tymczasowej, to czy agencję pracy tymczasowej, a w jej braku — instytucję, pod której kontrolą i kierownictwem pracownicy tymczasowi wykonywali pracę, należy uważać za pracodawcę-zbywającego w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy?

Czy w przypadku gdy status pracodawcy-zbywającego nie może zostać przypisany ani agencji pracy tymczasowej, ani pracodawcy użytkownikowi należy uważać, że pracownicy tymczasowi nie mogą korzystać z gwarancji, jakie daje dyrektywa 2001/23?

W razie odpowiedzi twierdzącej na to pytanie — czy wykładni art. 3 ust. 1 należy dokonywać w ten sposób, że nakłada obowiązek zawarcia umowy o pracę na czas nieokreślony w sytuacji gdy przejmujący nie jest agencją pracy tymczasowej i nie może zawrzeć umowy o pracę tymczasową?

(¹) Dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82, s. 16)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Mercantil (Hiszpania) w dniu 1 października 2009 r. — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) przeciwko Magnatrading SL

(Sprawa C-387/09)

(2009/C 312/30)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado Mercantil n° 1 de Santa Cruz de Tenerife

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)

Strona pozwana: Magnatrading SL